NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini pl a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

polonă

Swipe to change

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Polonia

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Tipul de măsură depinde de natura creanței care urmează să fie asigurată. În temeiul articolului 747 din Codul de procedură civilă (*kodeks postępowania cywilnego*), creanțele pecuniare sunt garantate prin:

punerea sub sechestru a unor bunuri mobile, a unor remunerații și salarii, a unor creanțe dintr-un cont bancar sau a altor creanțe ori a unui alt drept de proprietate;

grevarea bunului imobil al părții obligate cu o ipotecă obligatorie;

stabilirea unei interdicții privind cedarea sau grevarea unor bunuri imobile pentru care nu există un registru funciar sau ipotecar sau pentru care registrul funciar și ipotecar a fost pierdut sau distrus;

grevarea unei nave sau a unei nave aflate în construcție cu o ipotecă maritimă;

stabilirea unei interdicții privind cedarea dreptului de proprietate în regim de locație comună asupra spațiului;

stabilirea reorganizării judiciare a unei întreprinderi sau a unei exploatații agricole a părții obligate sau a unei unități care face parte dintr-o întreprindere sau o parte a acesteia sau a unei părți a unei exploatații agricole a părții obligate.

Dacă se încearcă obținerea unei ordonanțe președințiale cu privire la alte creanțe decât cele de natură pecuniară, instanța emite ordonanța președințială pe care o consideră adecvată în cazul respectiv, fără a exclude măsuri menite să garanteze creanțele pecuniare (articolul 755 din Codul de procedură civilă). În particular, instanța poate:

să reglementeze drepturile și obligațiile părților sau ale participanților la proceduri pe durata acestora;

să instituie o interdicție privind înstrăinarea elementelor sau a drepturilor care fac obiectul procedurii;

să suspende procedura de executare sau alte proceduri care vizează punerea în aplicare a unei hotărâri;

să ia hotărâri privind custodia minorilor și contactele cu un copil;

să dispună înregistrarea unui mențiuni adecvate în registrul funciar și ipotecar sau într-un alt registru adecvat.

Interesele părților sau ale participanților la o procedură ar trebui să fie luate în considerare atunci când se alege forma sub care va fi emisă ordonanța președințială, pentru a se asigura protecția juridică adecvată pentru partea care se califică și pentru a nu împovăra excesiv partea obligată.

2 Care sunt condiţiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Procedurile de emitere a unei ordonanțe președințiale sunt instituite:

la cererea unei părți sau a unui participant la procedură depusă la instanța judecătorească competentă să examineze cauza în primă instanță. În cazul în care această instanță nu poate fi identificată, instanța competentă este instanța în a cărei rază teritorială urmează să fie pusă în aplicare ordonanța președințială sau, în absența acestei baze sau în cazul în care ordonanța președințială urmează să fie pusă în aplicare în raza teritorială a unor instanțe diferite, instanța districtuală din Varșovia (*sąd rejonowy dla m.st. Warszawy*). O cerere de emitere a unei ordonanțe președințiale depusă pe durata procedurii este analizată de către instanța pe rolul căreia se află cauza, cu excepția cazului în care această instanță este Curtea Supremă (*Sąd Najwyższy*). În astfel de cazuri, instanța de prim grad de jurisdicție decide dacă ordonanța președințială ar trebui sau nu să fie emisă (articolul 734 din Codul de procedură civilă);

din oficiu, în cazurile în care procedurile pot fi inițiate din oficiu (articolul 732 din Codul de procedură civilă).

Cererile de emitere a unei ordonanțe președințiale sunt depuse în scris. Acestea ar trebui să precizeze forma sub care trebuie emisă ordonanța președințială și, în cazul unei creanțe monetare, de asemenea, valoarea acesteia(care nu poate depăși valoarea creanței, calculată împreună cu dobânda de la data la care este emisă ordonanța președințială, precum și luând în considerare costurile aferente, și poate include, de asemenea, costurile preconizate ale procedurilor), precum și circumstanțele care justifică cererea. Dacă se depune o cerere de emitere a unei ordonanțe președințiale înainte de instituirea procedurii, ar trebui furnizat un rezumat al obiectului cauzei (articolul 736 din Codul de procedură civilă).

Garanția poate fi furnizată înainte de inițierea procedurilor sau în timpul acestora. După ce entitatea care se califică a obținut un titlu executoriu, ordonanța președințială poate fi emisă numai dacă prin aceasta se urmărește asigurarea unei creanțe pentru care termenul de executare nu a expirat încă [articolul 730 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Dacă o ordonanță președințială este acordată înainte de instituirea procedurilor, instanța stabilește un termen până la care ar trebui depusă scrisoarea de inițiere a procedurilor, sub sancțiunea anulării ordonanței președințiale. Acest termen nu trebuie să depășească două săptămâni (articolul 733 din Codul de procedură civilă).

Cererile de emitere a unei ordonanțe președințiale trebuie să fie examinate fără întârziere, în termen de o săptămână de la data la care sunt depuse în instanță, cu excepția cazului în care dispoziții speciale prevăd altfel. În cazul în care un act de drept prevede ca cererile să fie examinate în timpul unei audieri, audierea în cauză ar trebui să fie programată în termen de o lună de la data la care a fost depusă cererea (articolul 737 din Codul de procedură civilă).

Ordonanța președințială este emisă în baza unei hotărâri judecătorești.

2.2 Principalele condiţii

Ordonanța președințială poate fi solicitată în toate chestiunile civile examinate de o instanță judecătorească sau o instanță de arbitraj (articolul 730 din Codul de procedură civilă).

Condițiile pentru emiterea ordonanței președințiale sunt următoarele: cererea și interesul juridic în emiterea acesteia trebuie să fie fundamentate. Există un interes juridic în emiterea unei ordonanțe președințiale în cazul în care va fi imposibil sau foarte dificil să se pună în aplicare hotărârea pronunțată în cauza

respectivă sau în caz contrar, va fi imposibil sau foarte dificil să se atingă scopul procedurii în cazul în care nu este emisă ordonanța președințială (articolul 7301 din Codul de procedură civilă).
Scopul ordonanței președințiale nu poate fi acela de satisfacere a creanței, cu excepția cazului în care un act de drept prevede altfel (articolul 731 din Codul de procedură civilă).
Instanța poate să condiționeze punerea în aplicare a ordonanței președințiale de constituirea unei depozit de către entitatea calificată pentru garantarea creanțelor entității obligate rezultate din punerea în aplicare a ordonanței președințiale, cu excepția cazului în care entitatea îndreptățită este Trezoreria și a cazului în care garanția este furnizată pentru creanțe de întreținere, pensie de invaliditate sau sume datorate unui angajat în chestiuni legate de dreptul muncii cu un nivel care nu depășește remunerația lunară completă a acestora (articolul 739 din Codul de procedură civilă).

3 Care este obiectul şi natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

O ordonanță președințială poate fi emisă pentru avea drept obiect:
active mobile;
indemnizații și salarii;
creanțe asupra unui cont bancar sau alte creanțe, sau un alt drept de proprietate;
bunuri imobile;
nave sau nave în construcție;
dreptul de proprietate în regim de locație comună asupra spațiului;
o întreprindere sau exploatație agricolă, o unitate care face parte dintr-o întreprindere sau o parte a acesteia sau o parte a unei exploatații agricole.
Ordonanța președințială nu poate să acopere elemente, creanțe sau drepturi excluse de la executare. Bunurile perisabile pot servi drept garanție în cazul în care partea obligată nu are alte bunuri cu care să asigure creanțele părții îndreptățite, iar bunurile pot fi vândute în cel mai scurt timp.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Scopul principal al procedurilor privind ordonanța președințială este de a asigura faptul că partea îndreptățită (cel mai adesea creditorul) este protejată împotriva potențialelor efecte adverse ale întârzierii survenite în cauzele pendinte în fața instanței (sau care implică o soluționare alternativă a litigiilor) și de a îmbunătăți situația părții îndreptățite, în cadrul procedurii de executare, în cazul în care obiectul procedurilor judiciare și al ordonanței președințiale este o creanță exigibilă. Într-o măsură limitată, ordonanța președințială poate permite, de asemenea, părții îndreptățite să obțină prestații pecuniare.
O ordonanță președințială poate reprezenta, de asemenea, răspunsul la o acțiune întreprinsă de o parte obligată în detrimentul părții îndreptățite.
Efectele unei ordonanțe președințiale asupra părții obligate variază în funcție de forma acestei ordonanțe:
în cazul în care sunt puse sub sechestru active mobile, gestionarea activelor mobile după punerea sub sechestru nu are niciun impact asupra cursului ulterior al procedurilor, iar procedurile de executare pentru bunurile mobile sechestrate pot fi realizate, de asemenea, împotriva cumpărătorului;
în cazul în care contul bancar al unei întreprinderi sau al unui proprietar al unei exploatații agricole este poprit drept garanție, partea obligată poate colecta numai sumele stabilite de instanță pentru plata salariilor și a indemnizațiilor curente, împreună cu impozitele pe salarii și alte sume stabilite prin lege, precum și cheltuielile generale;
poate fi dispusă o utilizare limitată a altor datorii și drepturi de proprietate puse sub sechestru (utilizarea este stabilită de instanță);
un executor judecătoresc vinde toate articolele puse sub sechestru împreună cu drepturile la instrumente financiare înregistrate într-un cont de valori mobiliare sau într-un alt cont în sensul normelor privind tranzacțiile cu instrumente financiare, iar suma obținută este depusă în contul de depozit al instanței;
este instituită o interdicție privind cedarea sau grevarea cu sarcini a unor bunuri imobile și se stabilește dreptul de proprietate în regim de locație comună asupra spațiului;
o navă sau o navă în construcție este grevată cu o ipotecă maritimă;
partea obligată este privată de drepturile de gestionare și este stabilită reorganizarea judiciară, iar veniturile rezultate din reorganizare servesc drept garanție;
în cazurile de întreținere, partea obligată trebuie să plătească o anumită sumă către părții îndreptățite, o singură dată sau periodic.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Partea obligată poate solicita în orice moment revocarea sau modificarea unei decizii obligatorii din punct de vedere juridic de furnizare a unei garanții în cazul în care motivul pentru furnizarea garanției încetează să mai existe sau se modifică (articolele 742, 7541 alineatul (3) și 757 din Codul de procedură civilă).
Garanția este anulată în cazul în care:
partea obligată depune valoarea garanției cerute de către partea îndreptățită în cererea de emitere a unei ordonanțe președințiale în contul de depozit al instanței;
o creanță sau o cerere este returnată sau respinsă în urma unei hotărâri definitive;
o creanță sau o cerere este respinsă sau procedurile sunt întrerupte;
partea îndreptățită nu solicită întreaga creanță în cadrul procedurii sau solicită alte creanțe decât cea asigurată înainte de inițierea procedurii;
o hotărâre judecătorească care admite o creanță asigurată devine definitivă (garanția este anulată în termen de o lună după ce hotărârea devine definitivă);
partea îndreptățită nu solicită alte măsuri executorii în termen de două săptămâni de la data la care o hotărâre prin care se admite creanța devine definitivă
în cazurile în care garanția a fost furnizată prin sechestru asupra unor bunuri mobile, remunerații și salarii, creanțe dintr-un cont bancar sau alte creanțe sau asupra unui alt drept de proprietate ori prin instituirea reorganizării judiciare a unei întreprinderi sau exploatații agricole a părții obligate sau a unei unități care face parte dintr-o întreprindere sau o parte a acesteia sau a unei părți dintr-o exploatație agricolă a părții obligate.
Garanția mai este anulată (articolul 7541 din Codul de procedură civilă):
la două luni după ce devine definitivă hotărârea prin care se aprobă o creanță garantată sau hotărârea de respingerea a unui recurs ori a altei căi de atac introduse de partea obligată împotriva hotărârii prin care se acordă o creanță garantată;
dacă partea îndreptățită nu solicită alte măsuri executorii în termen de o lună după ce devin definitive hotărârea prin care se acordă o creanță garantată sau hotărârea de respingere a unui recurs sau a altei căi de atac introduse de partea obligată împotriva unei hotărâri prin care se acordă o creanță garantată în cazul unei ordonanțe președințiale care implică, printre altele, sechestrul asupra unor bunuri mobile.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Atât partea îndreptățită, cât și partea obligată pot depune o plângere împotriva deciziei privind garanția pronunțată de instanța de prim grad de jurisdicție (articolul 741 din Codul de procedură civilă).

Ultima actualizare: 24/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.